
Om samtalen

ARTIKKEL

THAULOW JF

Sammendrag

Står vi i fare for å gjenkjenne pasienten bare ved å kaste et blikk på skjermen eller skjemaet? Er samtalen i ferd med å forsvinne - samtalen som den sentrale akse all klinisk medisinsk behandling dreier seg om?

Samtalen læres ikke ved å ta et kurs i intervjueteknikk. Samtalen er kunst, og den skifter uttrykk fra gang til gang. God samtale dreier seg om initiativtakerens evne til å vente, tenke og faste - faste i betydningen ikke å berike seg ved hjelp av sin viten på bekostning av den annens uvitenhet.

Samtalekunst læres ikke bare ved tilegnelse av kunnskaper, det kreves også erfaring og visdom. Viten kan meddeles, men ikke visdom. Visdom og kunst læres ved å lytte til og tilegne seg "mesterens" gjøren og laden - det vil si hantsegenskaper.

I medisinen kan dette gjøres ved veiledning, i et verksted hvor veileder kan være modell på godt og vondt. Ideelt ved at behandleren opplever pasientrollen på kroppen. Gjennomførbart i psykoterapiutdanningen, kanskje utopisk i kirurgutdanningen. Men ønskelig - ja.

Publisert: 10. januar 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.